

[A. C. Mortensen.]

bestemt afvist at være med til at vedtage nogen som helst Skattelov til Dækning af de Udgifter, der følger af denne Lov, og da Finansministeren gjorde stærkt gældende, at nogle Penge maatte han have, har man altsaa indføjjet denne Paragraf, hvorefter han kan laane dem. Men det er ikke alene de Penge, han maa laane, det er ogsaa den halve Million, der skal til om Aaret som Tilskud til Husmandskreditforeningerne, og de antagelig 2 Mill. Kr., der i Løbet af to Aar skal til til Lettelse af Boligfonds-laanenes Renter, Penge, som jo absolut ikke kommer igen. Det forekommer mig at være en mærkelig Politik, men jeg ved jo godt, som jeg sagde før, at naar man har søgt at gøre saa meget af det som muligt til Laan til Henstand i Stedet for Tilskud, er det for at undgaa hele den Dækningsparagraf, som Finansministeren har foreslaaet. I Stedet har man altsaa nu indført en Paragraf, hvorefter der kan laanes til det hele, og det maa vi jo finde os i, naar der ikke er anden Udvej. Det er navnlig underligt, at de Konservative, som ellers har været stærke i at kræve, at man ikke her i Rigsdagen maatte vedtage Udgiftslove, uden at der samtidig anvistes Dækning, stiller sig paa denne Maade. Ganske vist siger man: Vist skal der Dækning til, vi laaner til det hele og belaster Fremtiden med disse Rente- og Afdragsbyrder. Det er den Politik, der føres. Vi har ikke villet sige nej dertil, fordi der, som jeg sagde før, findes enkelte Ting i Forslaget, som har en vis Betydning, og derfor anbefaler jeg ogsaa, at man vedtager Indstillingen i den foreliggende Skikkelse.

Krag: Mon ikke den Sag, som her foreligger til Behandling, i alle Enkeltheder er saa gennemdrøftet, saa gennemtygget i dette høje Ting, i den Grad alle Medlemmer vel bekendt, at man vil sætte Pris paa, at der ikke paa ny oprulles en stor Debat om de Stridsspørgsmaal, der har foreligget? Jeg skulde tro det, og jeg skal derfor heller slet ikke komme ind paa Spørgsmaal af den Karakter, som vi jo senest drøftede i Gaar, men indskrænke mig til at fremsætte nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen begyndte med at erklære, at det var ikke med Begejstring, han gik til Vedtagelse af denne Lovgivning. Ja „Begejstring“ er jo et ret stort Ord. Somme bliver let begejstrede, andre har sværere derved. Jeg vil sige, at hvad denne Sag angaar, er der sikkert ingen Anledning til at beskæftige

sig med de Følelser, som Ordet „Begejstring“ er Udtryk for, thi vel bydes der her de vanskeligt stillede Landmænd en midlertidig Støtte, som kan være af Værdi for dem, men Betydningen af denne Lovgivning bør jo paa ingen Maade overdrives. En helt anden Sag vilde det have været, hvis vi i Dag havde staaet over for Gennemførelse af en Lovgivning i denne høje Rigsdag, der gav et virkelig betydningsfuldt Bidrag til Genskabelse af Rentabiliteten i Landbruget og til Sikring af Landbrugets erhvervsmæssige Ligestilling med andre Erhverv i dette Land, og hvis dertil var føjet en Moratorie- og Saneringsordning for Landbruget, som kunde betyde, at Spørgsmaalet om Kreditors og Debitors indbyrdes Forhold inden for det gældbundne Landbrug i Løbet af en forholdsvis kort Periode kunde finde en Afgørelse, der var Udtryk for Ret og Billighed, for rimelig Hensyntagen til begge Sider. Hvis det var en saadan Lovgivning, vi var naaet til Enighed om i den høje Rigsdag, ja, saa kunde maaske de mere letbevægelige, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen formentlig ikke hører til, fyldes med Begejstring over, at et saadant Resultat endelig efter saa mange forgæves Forsøg var naaet. Men dette er jo ikke Tilfældet, og dog maa det siges, som jeg bemærkede, at der herigennem rækkes de vanskeligt stillede en hjælpende Haand inden for de 3 Aar, de 6 Terminer, hvori denne Lovgivning har Gyldighed.

Det er mit Haab, hvilket jeg ikke vil undlade at gentage her, at det maa lykkes allerede i Efteraarssamlingen og før den 11. December Terminens Udløb, altsaa før denne Lovgivning bliver virksom, at faa gennemført en Saneringsordning, og at det, der er Hensigten med den Lettelse, der her bydes paa, de 0,8 pCt., er at bidrage til, indtil denne Saneringsordning for alle, som ønsker det, er gennemført i Praksis, at bevare de nødstedte i størst muligt Tal ved deres Ejendomme. Jeg har rettet denne Henstilling til den højtærede Landbrugsminister under Forhandlingerne her i Salen og fik det Svar af ham, at han vilde overveje, om han paa ny vilde optage Forhandlinger med Rigsdagen om en saadan Saneringsordning, og Landbrugsministeren modsagde mig ikke, da jeg udtalte, at jeg maatte regne med, at denne meget forsigtige Udtalelse i Virkeligheden var Udtryk for, at saadanne Forhandlinger vil blive genoptaget, og jeg henstiller saa indtrængende, som jeg kan det, til den høje Regering, at dette sker straks ved den kommende Samlings Begyndelse, forudsat at det er Hensigten, saaledes som det for-